

dr Rafał Wawer
Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie
Instytut Pedagogiki
Pracownia Komunikacji Multimedialnej

Autoreferat

Spis treści

1. Imię i nazwisko	3
2. Posiadane dyplomy, stopnie naukowe/artystyczne – z podaniem nazwy, miejsca i roku uzyskania oraz tytuł rozprawy doktorskiej.....	3
3. Informacja o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych/artystycznych	3
4. Wskazanie osiągnięcia wynikającego z art. 16 ust. 2 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. nr 65, poz. 595 ze zm.)	3
4.1. Obszary zainteresowań naukowych	4
4.2. Podstawa wszczęcia przewodu habilitacyjnego	5
4.3. Omówienie celu naukowego ww. pracy i osiągniętych wyników wraz z omówieniem ich ewentualnego wykorzystania.....	6
4.4. Omówienie pozostałych (wybranych) osiągnięć naukowo-badawczych	9
4.4.1 Monografie autorskie lub współautorskie	9
4.4.2. Monografie pod redakcją.....	10
4.4.3. Opracowania dydaktyczne (podręczniki akademickie, skrypty uczelniane, przewodniki metodyczne, zeszyty ćwiczeń)	11
4.5. Dane z programu Harzing's Publish or Perish (załącznik).....	11
4.6. Rozdziały w książkach	12
4.7. Artykuły w wydawnictwach ciągłych (załączniki)	17
5. Wygłoszenie referatów na międzynarodowych lub krajowych konferencjach tematycznych wybrane tematy.	21
6. Udział w na międzynarodowych lub krajowych konferencjach.....	21
7. Członkostwo w międzynarodowych lub krajowych organizacjach lub stowarzyszeniach.	22
8. Dydaktyka i promowanie nauki w okresie po uzyskaniu stopnia doktora	22
9. Opieka nad doktorantami w charakterze opiekuna naukowego lub promotora pomocniczego z podaniem tytułów rozpraw doktorskich	23
10. Staże w zagranicznych lub krajowych ośrodkach naukowych lub akademickich.....	23
Bibliografia:.....	23

1. Imię i nazwisko

RAFAŁ IRENEUSZ WAWER

2. Posiadane dyplomy, stopnie naukowe/artystyczne – z podaniem nazwy, miejsca i roku uzyskania oraz tytuł rozprawy doktorskiej

- Studia wyższe magisterskie – Wydział: Zarządzania i Podstaw Techniki, kierunek: Wychowanie techniczne, specjalność: nauczycielska. Politechnika Lubelska 1993. Wynik ukończenia: bardzo dobry (załącznik).
- Doktor Nauk Humanistycznych w zakresie Pedagogiki, nadany uchwałą Rady Naukowej Instytutu Badań Edukacyjnych, grudzień 2006 (załącznik). Promotor: dr hab. Bogusław Szmygin, rozprawa pt. „Skuteczność animacji komputerowej w kształceniu zawodowym (załącznik).
- Studia Podyplomowe – Ochrona Własności Intelektualnej. Projekt: „Kształcenie kadry akademickiej do roli wykładowców przedmiotu Ochrona własności intelektualnej” projekt realizowany przez Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej Wydział Biologii i Biotechnologii w Lublinie. Rok ukończenia 2012. Zaświadczenie nr 72 (załącznik).

3. Informacja o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych/artystycznych

Od 1999 roku po wygranym konkursie, zostałem zatrudniony na stanowisku asystenta w Pracowni Audiowizualnych Środków Dydaktycznych, Wydział Pedagogii i Psychologii UMCS w Lublinie.

Po uzyskaniu stopnia doktora, od 2007 roku do chwili obecnej, pracuje na etacie adiunkta na stanowisku kierownika Pracowni Komunikacji Multimedialnej, Instytutu Pedagogiki, Wydział Pedagogiki i Psychologii UMCS w Lublinie.

4. Wskazanie osiągnięcia wynikającego z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. nr 65, poz. 595 ze zm.)

Moje zainteresowania pedagogiką medialną związane są z pracą zawodową i uczestnictwem w projektach implementujących wiedzę poprzez materiały multimedialne wprowadzane do szkół wszystkich szczebli.

W ramach tych działań uczestniczyłem czynnie w unijnym Programie „Multimedialnej Ochrony Dziedzictwa Narodowego” (1998 - 2002). Celem Projektu była popularyzacja wiedzy z zakresu ochrony dziedzictwa narodowego i wprowadzenie do wszystkich szkół średnich w Polsce, materiałów filmowych. W ramach Projektu zrealizowano sześć filmów: „Elbląg -

zmarłychwstałe miasto” (1998), „Malbork - wspólne dziedzictwo” (I nagroda na festiwalu filmów naukowych Kraków 1999 „Srebrna Sowa” oraz specjalna nagroda profesora Wiktora Zina i Europejskiej Akademii Sztuk w Krakowie, „Gdańsk - odbudowana historia” (2000), „Stutthof - obóz koncentracyjny” (2001), „Żuławy - dziedzictwo pracy” (2001), „Odbudowa miast historycznych północnej i zachodniej Polski” (2002).

Równolegle uczestniczyłem w Programie Medialnej Edukacji Budowlanej, zatytułowany "Materiały, wyroby i technologie współczesnego budownictwa" pod auspicjami Ministerstwa Rozwoju Regionalnego i Budownictwa oraz Polskiej Izby Przemysłowo-Handlowej Budownictwa. W ramach tego projektu zrealizowano 25 filmów edukacyjnych. Wszystkie filmy rozesłane zostały do 270 budowlanych szkół średnich i 17 politechnik w Polsce.

Kolejnym Projektem z obszaru edukacji był Program Edukacji medialnej „Świadome kształtowanie krajobrazu i ochrona krajobrazu historycznego”. Projekt i realizację wyróżniono na Ogólnopolskim Przeglądzie Wydawnictw Ekologicznych za wybitne walory ekologiczne i merytoryczne.

Ostatnim przygotowanym Projektem był Międzynarodowy Projekt "Kultura 2000". Tytuł projektu "Przeszłość w teraźniejszości – żyć w mieście historycznym" (2004 -2006). Projekt o charakterze badawczo-edukacyjnym. Projekt miał realizować kilka zadań długookresowych, o zasięgu europejskim: międzynarodowa wymiana najbardziej wartościowych doświadczeń, związanych z użytkowaniem i ochroną miast historycznych, przedstawienie i spopularyzowanie tych miast historycznych, pokazanie ich historii i współczesnego życia w różnych krajach i kulturach. Ponadto, zwrócenie międzynarodowego zainteresowania na potrzeby, możliwości i korzyści związane z ochroną i wykorzystaniem miast historycznych, nawiązanie kontaktów pomiędzy konserwatorami i samorządami miast historycznych w poszczególnych krajach, kontaktów trwałych, bo opartych o wymianę doświadczeń, edukacja młodzieży w zakresie współczesnego wykorzystania dziedzictwa różnych kultur i narodów. Projekt przygotowano, złożono, ale nie uzyskano finansowania Komisji Europejskiej.

4.1. Obszary zainteresowań naukowych

1. Główny obszar badań skupiam wokół diagnostyki eyetrackingowej w połączeniu z komunikatami wizualnymi przedstawianymi, jako: fotografia, film, niepełnosprawność, historyczne przestrzenie edukacyjne, stymulacje wizualne, Internet, reklama. W tym zakresie interesującym mnie badawczo czynnikiem jest możliwość dokonywania optymalizacji komunikatów poprzez pomiar, rejestrację i analizę danych pobieranych bezpośrednio z informacji o położeniu i ruchach gałek ocznych człowieka. Istotnym elementem moich badań jest analiza

obiektywnych danych ilościowych i jakościowych uzyskanych bezpośrednio z działania procesów psychofizycznych i neuropsychicznych towarzyszących aktywizacji i przetwarzaniu informacji wzrokowej.

2. Aktywność badawczą uzupełnia problematyka związana z efektywnym nauczaniem i uczeniem się. Szczególnie interesują mnie badania eksperymentalne wykorzystujące nowoczesne technologie informacyjne. Obszar ten eksplorowany jest, przez wielu badaczy, ale w związku z ciągłym wielokierunkowym rozwojem informatyzacji (również w procesie kształcenia), obszar jest niezmiennie interesujący eksploracyjnie.

3. W związku z moim wykształceniem technicznym, zajmuje się również badaniami związanymi z nowoczesną technologią komputerową, uwzględniając w tym edukację wspomaganą symulacjami komputerowymi oraz nowymi metodami rejestracji obrazu stosowanymi w edukacji.

4.2. Podstawa wszczęcia postępowania habilitacyjnego

Podstawę wszczęcia postępowania habilitacyjnego stanowi autorskie, zwarte, opracowanie IV rozdziału monografii współautorskiej Janusz Kirenko i Rafał Wawer pt. „Dystans v. Tolerancja. Percepcja niepełnosprawności w badaniach eyetrackingowych”, (wyd. UMCS 2015) powstałej, jako rezultat kierowanego przeze mnie, wewnętrznego projektu badawczego, zaprojektowanego i zrealizowanego w Instytucie Pedagogiki UMCS w Lublinie. Program badań nt. „Percepcja niepełnosprawności w badaniach eyetrackingowych”.

Mój wkład w opracowanie monografii i projektu obejmował:

1. kierowanie projektem naukowym, obejmującym badania opisane w monografii,
2. współautorstwo pomysłu oraz modelu badań,
3. przygotowanie pierwszego etapu selekcji fotogramów,
4. dobór próby badawczej,
5. wykonanie badań pilotażowych,
6. przygotowanie fotogramów do badań właściwych,
7. wykonanie całości badań eyetrackingowych i ankietowych,
8. przygotowanie uzyskanych wyników dla opracowań statystycznych,
9. przygotowanie tekstu, wyników oraz wniosków rozdziału IV,
10. współautorstwo wstępu monografii,
11. opracowanie zakończenia,
12. przygotowanie załączników i ostatecznej wersji całego tekstu monografii.

Opis: monografia i projekt składa się z dwóch części.

Pierwsza, jest analizą percepcji niepełnosprawności przy określeniu związków między preferencją postawy tolerancyjności lub dystansowania się osób badanych a ich psychospołecznym funkcjonowaniem w kilku wymiarach: poczucia koherencji, samooceny, inteligencji emocjonalnej, kompetencji społecznych i spostrzegania niepełnosprawności (rozdziały I, II, III monografii: J. Kirenko).

Druga, jest poszerzonym zbiorem eyetrackingowych badań optymalizacyjnych w pedagogice, o nową, dotąd nieeksplorowaną metodę wizualnej weryfikacji danych ilościowo-jakościowych. Kontekst podjętych interpretacji i występujących powiązań emocjonalnych został osadzony w zdarzeniach spostrzegania niepełnosprawności. Przy czym, kierunki powiązań emocjonalnych, analizowane są w przekrojach postaw: dystansowania się i tolerancyjności (rozdział IV monografii: R.Wawer).

4.3. Omówienie celu naukowego ww. pracy i osiągniętych wyników wraz z omówieniem ich ewentualnego wykorzystania

W projekcie, niepełnosprawność jest przyczynkiem dla zbudowania modelu badań empirycznych, mających na celu określenie różnic indywidualnych w zakresie spostrzegania niepełnosprawności wraz z ich psychospołecznymi związkami dotyczącymi osób z postawą tolerancyjności i dystansowania się.

W rozdziale IV poddano analizie wyodrębnione związki, pomiędzy parametrami pomiaru eyetrackingowego, ujętymi grupowo, z preferowanymi przez badanych studentów postawami, tolerancyjności i dystansowania się. Korelujące zmienne przyjęte do analizy to: długość i liczba obserwacji występujące w czterech interwałach czasowych: 2., 5., 10. i 15. sekund. W opracowaniu dokonano również wizualnej weryfikacji przeprowadzonych analiz statystycznych w powiązaniu z interpretacją występujących związków emocjonalnych.

Indywidualne różnice w spostrzeganiu niepełnosprawności oraz ich psychospołeczne korelaty przedstawione zostały, jako przedmiot badań teoretycznych i empirycznych. Odzwierciedleniem tego, w tekście, są prezentowane zasadnicze założenia postaw społecznych wobec osób z niepełnosprawnością w kontekście dwóch omawianych zjawisk, tolerancyjności i dystansowania się. Przy założeniu, że wyodrębnione postawy korelują z samooceną, poczuciem koherencji, inteligencją emocjonalną i kompetencjami społecznymi (rozdziały I, II, III).

Wyniki przeprowadzonych badań eyetrackingowych, nad spostrzeganiem niepełnosprawności przez badanych studentów, różnicują porównywane grupy na postawę tolerancyjności i dystansowania się. Nie odnaleziono w literaturze przedmiotu, eksploracji empirycz-

nych wskazujących istnienie jakichkolwiek związków pomiędzy wymienionymi zmiennymi, co wprowadza pierwiastek nowości badawczej w tym obszarze. Stąd trudne do sformułowania są jednoznaczne wnioski, ponieważ podjęte badania korelacyjne mają, jak już wspomniano, charakter eksperymentalno-pionierski. Dlatego porównanie uzyskanych wyników z innymi, wydaje się nie do wykonania. Jednakże dostrzega się w przeprowadzonych analizach pewne tendencje. W wszystkich zakończeniach rozdziałów empirycznych dokonano syntetycznych podsumowań i prezentacji otrzymanych wyników.

W rozdziale IV (przedstawionym do oceny) rozkłady eksploracji eyetrackingowych wskazują na: istnienie wspólnych cech psychologicznych charakteryzujących badane grupy studentów. W procedurze podejmowanych wielorakich analiz, w założonych przedziałach czasu trwania obserwacji, otrzymane wyniki wskazują na występowanie istotnych statystycznie różnic pomiędzy badanymi studentami opowiadającymi się za tolerancyjnością a porównywanymi z nimi studentami utożsamiającymi z dystansowaniem się, w zależności od przyjętego czasu obserwacji. Analogicznie, w każdym przypadku dokonywanie dalszych poszukiwań, wyodrębniło strukturę zmiennych niezależnych, raz mocniej raz słabiej, skorelowanych ze zmienną zależną danej koincydencji.

Stwierdzono również zależności emocjonalne występujące w fotografiach z niepełnosprawnością. Największe różnice pojawiają się dla obszarów zdefiniowanych, jako wyznaczniki niepełnosprawności symbolizujących niepełnosprawność (m.in. elementy konstrukcyjne wózka, stopy kobiety oparte o balkonik wózka, koła wózka) oraz w zobrazowaniach związków emocjonalnych (m.in. uścisk dłoni, uśmiech, uniesione dłonie). Osoby dystansujące się, dłużej skupiały uwagę, obserwując elementy dodatkowe, pasywne emocjonalnie (m.in. morze, żdźbła trawy, kwiaty). Dodatkowo w tej grupie zaobserwowano wielokierunkowość sakadyczną. Przypuszcza się, że może być to wynikiem braku jednoznacznego przekonania, co do chęci dostrzegania zjawiska niepełnosprawności. Stwierdza się również, podniesioną ciekawość poznawczą, grupy z postawą tolerancyjności, przykład stanowią zwiększone ilości fiksacji przy odczytywaniu mechanizmu posługiwania się np. klawiaturą komputerową (fotografie w książce) przez osoby z niepełnosprawnością. Ciekawość poznawcza oraz potrzeba rozumienia otaczającej rzeczywistości, należy do podstawowych funkcji procesu percepcji, może dlatego, u osób z dyspozycją dystansującą się, występuje potrzeba dociekania połączona z nieufnością. Przeszukują one obrazy zawierające niepełnosprawność precyzyjniej, poszukując wyjaśnień i odpowiedzi.

Dla pogłębienia analiz badawczych przeprowadzono procedurę przypisania znaczenia emocjonalnego, zdefiniowanym obszarom AOI. Analizy ujawniają występujące relacje osób

dystansujących się dla; podejmowania różnych inicjatyw oraz umiejętności ich pomyślnego rozwiązania jak również sprawniejszego funkcjonowania fizycznego, żywszego, pełnego czułości, dbałości i opieki. Natomiast dla osób z postawą tolerancyjności do; wyższego poziomu pewności siebie i odwagi, zachowywania spokoju w okolicznościach trudnych, oficjalności, umiejętności wyrażania uczuć. Zauważono również rozbieżność układu zmiennych różnicujących grupy badanych studentów. Dla osób z postawą dystansowania się, ważne pozycje zajmują przymiotniki, typu: oryginalny, miły, zdecydowany i śmiały, w stronę osób z postawą tolerancyjności, oraz: ostrożny, serdeczny, naturalny i uprzejmy. Dla osób nastawionych tolerancyjnie silniejsze znaczenie wiąże się z ich oryginalnością, staraniem się być w opozycji wobec tego, co jest powszechnie znane lub przyjęte, sprawianiem komuś przyjemności, wywoływaniem przyjemnego wrażenia, z szybkością podejmowania decyzji oraz odwagą, nie traceniem pewności siebie. Tymczasem osoby dystansujące się w wyższym stopniu ujawniają rozwagę, życzliwość i otwartość, a także przyjazność właściwościom natury, w zgodzie z jej prawami oraz postępowanie zgodne z przyjętymi formami towarzyskimi. Istotnym jest fakt, że układ odniesienia, jest układem odzwierciedlającym średnie wyniki w populacji. Dlatego otrzymane pozycje rangowe i wartość współczynnika korelacji na poziomie statystycznej istotności, uprawniają do przyjęcia, że grupa osób z postawą tolerancyjności jest wysoce podobna do grupy osób z postawą dystansowania się pod względem hierarchii stopnia nasilenia zarówno częstości, jak i czasu obserwacji wyodrębnionych AOI.

Cel badań określony w projekcie został osiągnięty, zważywszy na wielowątkowość problematyki z jednoczesną trafnością i uzasadnieniem wyboru psychospołecznych korelatów osób z dyspozycją tolerancyjności i dystansowania się. Technika pomiaru eyetrackingowego, jest w zasadzie programowym algorytmem matematycznym, czynnik ten uniemożliwia przybliżenia czy tolerancję, stąd graficzny wynik badania jest zapisem zarówno ilościom jak i jakościowym fizjologicznych tendencji spostrzegania. Możliwości wnioskowania i uogólnień wzrastają, kiedy technika eyetrackingowa połączona zostanie z tradycyjną metodą pomiaru ilościowego. W przedstawionym projekcie i opracowaniu, tak właśnie uczyniono.

Uzyskane rezultaty nie w każdym aspekcie były zgodne z oczekiwaniami, skonstruowaną koncepcją badań, wynikającą z prowadzonych analiz teoretycznych. Biorąc to pod uwagę, praca stanowi bazę dalszych szczegółowych i wielowątkowych dociekań i studiów.

4.4. Omówienie pozostałych (wybranych) osiągnięć naukowo-badawczych

4.4.1 Monografie autorskie lub współautorskie

- **„Animacja komputerowa w procesie kształcenia”**

Wydawca: UMCS Lublin 2008 /strony: 160/ udział 100%, recenzenci: prof. dr hab. Stefan M. Kwiatkowski, prof. dr hab. Bronisław Siemieniecki.

Na bazie wcześniejszych doświadczeń badawczych oraz kontynuując zainteresowanie skutecznym nauczaniem i uczeniem się, w monografii poruszono istotny temat podlegający systematycznym przekształceniom i unowocześnianiu – edukację zawodową. W ostatnich latach, obserwuje się działania zmierzające do odrodzenia szkolnictwa zawodowego. Założeniem książki było zaprojektowanie i zrealizowanie eksperymentu pedagogicznego polegającego na badaniu skuteczności trójwymiarowych dydaktycznych animacji komputerowych zastosowanych w procesie kształcenia w szkołach zawodowych.

Główny cel badawczy oraz problemy badawcze zostały poddane analizie statystycznej. Uzupełnieniem, w oparciu o bogatą literaturę przedmiotu, jest analiza wybranych problemów kognitywistyki w procesie nauczania, interpretacji obrazu umysłowego człowieka, percepcji wzrokowej oraz zasad komunikacji w rzeczywistości wirtualnej.

- **„Trwałość wiedzy w procesie kształcenia”**

Wydawca: Difin, Warszawa 2013 /strony: 211/ udział 50%, recenzent: prof. dr hab. Janusz Kirenko.

Zasadniczym celem badań przedstawionych w monografii była próba rozwinięcia zakresu badań podjętych w książce „Animacja komputerowa w procesie kształcenia”. W przeprowadzonych eksploracjach skupiono się na trwałości zapamiętanej wiedzy.

W monografii zastosowano eksperymentalne podejście badawcze dla wykazania związków pomiędzy określonym wariantem tradycyjnej metody nauczania stosowanym w procesie kształcenia, a uzyskanymi rezultatami, ujmowanymi w postaci trwałości pozyskanej wiedzy. Dla tak opisanego celu głównego został dookreślony cel uzupełniający, w którym istotą było wykazanie związków pomiędzy powyższymi obszarami a stylem odbioru informacji przez badanych.

Przeprowadzone badania poprzedzone zostały studiami nad technologią edukacyjną używaną w przekazie multimedialnym, pamięcią i jej uwarunkowaniami w procesie kształcenia, trwałością wiedzy w systemie percepcji człowieka oraz konotacyjnymi aspektami indywidualnych stylów przyswajania wiedzy.

- **„Eyetracking w przestrzeniach edukacji medialnej”**

Wydawca: Lubelskie Towarzystwo Naukowe 2014 /strony: 144/ udział 100%, recenzent: dr hab. inż. Artur Popko.

Zwarta monografia powstała na podstawie opublikowanych (wcześniej rozproszonych) artykułów, które w zasadniczych częściach zostały zaprojektowane, przeprowadzone, zanalizowane i opisane przez habilitanta. Tytuł „Eyetracking w przestrzeniach edukacji medialnej” ujmuje dokonywane w tym cyklu wcześniejsze eksploracje badawcze. Wyniki i wnioski z eksperymentów badawczych opisane w książce, podejmują próbę obiek-

tywnej weryfikacji i odpowiedzi na pytanie: jak współczesny człowiek percypuje otaczającą rzeczywistość i w jakiej części zakodowany, w przekazie wizualnym komunikat, jest odczytywany przez odbiorcę?

4.4.2. Monografie pod redakcją

- **„Technologie informacyjno-komunikacyjne w edukacji XXI wieku”**

Wydawca: Lubelskie Towarzystwo Naukowe 2014 /strony: 237/ udział: 50% recenzent: dr hab. Józef Bednarek, dr hab. Wioletta Tuszyńska-Bogucka.

Książka „Technologie informacyjno-komunikacyjne w edukacji XXI wieku” jest wielowątkową próbą oceny, jakie skutki dla współczesnej edukacji przyniosło wprowadzenie do szkół komputerów. Obecnie niewystarczająca jest umiejętność obsługi komputera przez nauczyciela, ważniejszym wydaje się być wskazywanie reguł postępowania dydaktycznego i wychowawczego w procesie kształcenia oraz przygotowanie do twórczego wykorzystywania komputera. Dlatego opracowania, dotyczące tego zagadnienia, wydają się być ważnymi z punktu widzenia zarówno potrzeby eksploracji obecnego stanu rzeczy, (czyli np. wiedzy, umiejętności, ewentualnych braków we wdrażaniu i wykorzystywaniu TI we współczesnej szkole na wszystkich jej szczeblach), jak i metodyki pracy z TI. Zakres badawczy opracowania zawiera wiele bardzo konkretnych wskazań i przykładów pracy z TI we współczesnej szkole.

Opracowanie zostało podzielone na trzy części zatytułowane: „Technologie informacyjno-komunikacyjne w edukacji”, „Praktyczne aspekty wykorzystania technik informacyjnych w procesie kształcenia”, „Metodyczne aspekty zastosowań najnowszych technologii i aplikacji multimedialnych”.

- **„Nowoczesne media w przestrzeniach edukacyjnych”**

Wydawca: UMCS Lublin 2015 /strony: 150/ udział 50%, recenzent: dr hab. Józef Bednarek.

Problematyka podjęta w monografii pt. „Nowoczesne media w przestrzeniach edukacyjnych” jest aktualna, istotna i przydatna również, a może przed wszystkim, w naukach społecznych. Teksty zawarte w niej, wykazują charakter interdyscyplinarny czasem koperatystyczny. Przesłanki naukowe tworzące miejsce i znaczenie zamieszczonych tekstów, wynikają zarówno z opracowań teoretycznych, badawczych oraz doświadczeń zawodowych autorów. Wyniki badań empirycznych i realizowana praktyka edukacyjna posiada wymiar nie tylko jednostkowy, ale również zespołowy czy grupowy.

Podjęte tematy są przedmiotem zainteresowania oraz badań środowiskach akademickich poczynając od osób projektujących kolejne etapy kształcenia i doskonalenia zawodowego, kończąc na nauczycielach i pedagogach mających codzienny bezpośredni kontakt z uczniem, tworząc i stosując zarówno tradycyjne jak i cyfrowe medialne wspomaganie procesu kształcenia.

Autorzy tekstów są ekspertami z zakresu nowych szans i wyzwań stojących przed kształceniem i edukacją pokolenia, determinowanego dynamicznym rozwojem mediów cyfrowych i najnowszych technologii-komunikacyjnych. Publikacja tworzy próbę połączenia analizy podstaw teoretycznych z prezentacją wyników badań (sprawozdania i raporty z badań), a niekiedy z założeniami metodologicznymi ich prowadzenia /fragment recenzji, dr hab. J. Bednarka/.

4.4.3. Opracowania dydaktyczne (podręczniki akademickie, skrypty uczelniane, przewodniki metodyczne, zeszyty ćwiczeń)

- „Mediacja w szkole. Metoda wspomagająca. Multimedialny przewodnik metodyczny”.

Wydawca: UMCS Lublin 2008 /zapis elektroniczny; płyta DVD/ udział 50% recenzenci: prof. dr hab. Adam Frączek, prof. dr hab. Marek Konopczyński, dr hab. Andrzej Węgliński.

Problematyka badawcza kreowania i wprowadzania w proces kształcenia atrakcyjnych i skutecznych materiałów multimedialnych jest znana i od dawna eksplorowana przez wielu badaczy (zob. Strykowski 1973, Skrzypczak 1985, Denek 1980, Fleming 1961, Kupisiewicz 1974, Lewowicki 1993 i inni). Utechnicznienie procesu kształcenia rozpoczęło się dzięki najnowszej technice, wzrostowi kultury technicznej społeczeństwa, a także upodobnieniu nauczania i uczenia się do nowoczesnych procesów produkcji (zob. Strykowski 1997 za: Lipowski 1996).

Bogata literatura, doświadczenia innych badaczy oraz własne eksploracje badawcze w różnych obszarach pedagogiki medialnej doprowadziły do stworzenia przewodnika metodycznego dla studentów pedagogiki resocjalizacyjnej. Opracowanie, w zasadzie jest podręcznikiem w formie filmowej. Dostarcza wiedzy na temat czym jest mediacja, jakie są jej zasady, etapy i techniki mediacji? Powstały materiał stał się uzupełnieniem rutynowej dydaktyki studentów pedagogiki, psychologów, pedagogów szkolnych i nauczycieli. Materiał wraz z wbudowanym interaktywnym „menu” umożliwia dowolne konfigurowanie treści, ćwiczeń, przykładów i podsumowań.

4.5. Dane z programu Harzing's Publish or Perish (załącznik)

Query: Wawer Rafal: all Query date: 2015-10-13 Papers: 14 Citations: 14 Years: 7 Cites/year: 2.00 Cites/paper: 1.00/0.0/0 (mean/median/mode) Cites/author: 12.50 Cites/author/year: 1.78 Papers/author: 7.17	Authors/paper: 2.07/2.0/2 (mean/median/mode) h-index: 2 (100%) g-index: 3 (100%) e-index: 3.16 hc-index: 2 hI-index: 1.33 hI,norm: 2 hI,annual: 0.29 hm-index: 1.50 AW-index: 1.75 AWCR: 3.07 AWCRpA: 2.32	Hirsch a=3.50, m=0.29 Contemporary ac=3.00 1 paper(s) with 1 author(s) 11 paper(s) with 2 author(s) 2 paper(s) with 3 author(s)
--	--	---

4.6. Rozdziały w książkach

Rozdział w książce udział 50%

Wawer M., Wawer R., „Zarządzanie wiedzą w strategii przedsiębiorstw w praktyce firm regionu lubelskiego”, [w:] Szablowski J. (red.), Zmiany w strategiach zarządzania organizacjami, Wyd. Wyższej Szkoły Finansów i Zarządzania w Białymstoku, Białystok 2009, (ss. 333-345), [ISBN 978-83-60432-50-1].

W tekście omówiono istotę koncepcji zarządzania wiedzą, zdefiniowano pojęcia: dane, informacja, wiedza. Opisano wpływ zarządzania wiedzą na budowanie strategicznej przewagi konkurencyjnej. Zaprezentowano wyniki badań empirycznych przeprowadzonych przez autorów wśród pracowników 12 firm zlokalizowanych w regionie lubelskim. Przedstawiono cel i zakres badań oraz omówiono ich rezultaty. W zakończeniu sformułowano konkluzję o potrzebie aktywnego promowania koncepcji zarządzania wiedzą w mniejszych firmach, niebędących liderami rynku, które powinny wdrażać zarządzanie wiedzą równie dynamicznie jak organizacje, które obecnie są przykładem dobrych praktyk w tym obszarze.

Rozdział w książce udział 50%

Wawer R., Czernski W., „Podniesienie skuteczności kształcenia z wykorzystaniem nowoczesnych technologii informacyjnych”, [w:] Jastriebow A. (red.), Technologie informatyczne w nauce, technice i edukacji. Politechnika Radomska, Radom 2009, (ss. 225-228), [ISBN 978-83-7351-351-8].

Tekst dotyczy powszechnie wprowadzanych multimedialnych technik komputerowych powodujących poszukiwanie wciąż nowych metod nauczania i uczenia się. O stopniu skuteczności różnych technik komputerowych w procesie kształcenia decyduje, jakość oraz dobór oprogramowania. Proces kształcenia wymaga przygotowania właściwych i skutecznych materiałów dydaktycznych. Wymóg taki występuje również w upowszechnieniu kształcenia na odległość oraz samokształcenia z wykorzystaniem Internetu lub w projektowaniu autonomicznych prezentacji multimedialnych.

Rozdział w książce udział 50%

Wawer R., Wawer M., „Dydaktyczna animacja komputerowa w multimedialnej edukacji zawodowej”, [w:] Kiełtyka L. (red.), Multimedia w biznesie i zarządzaniu. Difin, Warszawa 2009, (ss. 313-320), [ISBN 978-83-7641-129-3].

Ciągły rozwój technologii informatycznych wpływa na różnorodność definiowania przestrzeni wirtualnej. Dostrzeżenie różnicy pomiędzy rzeczywistością wirtualną a cyberprzestrzenią jest istotne, gdyż obie nazwy często bywają używane zamiennie, a są zasadniczo odmienne w aspekcie komunikacji. Omówienie tego problemu zawarto we fragmencie artykułu odnoszącym się do programowania separacyjnego i dydaktycznej animacji komputerowej, wykorzystywanej m.in. w obszarze edukacji. Szkolnictwo zawodowe jest jednym z beneficjentów edukacyjnej przestrzeni wirtualnej, w której można zaimplementować procesy technologiczne lub metody projektowania. Ponadto istnieje możliwość zmiany czasu trwania akcji, a opóźnienie lub przyspieszenie oma-

wianych procesów umożliwi dostrzeżenie i zrozumienie prezentowanych uczniom zjawisk. Z tych i wielu innych powodów dydaktyczne animacje komputerowe są coraz powszechniej stosowanym materiałem dydaktycznym ulokowanym w edukacyjnej przestrzeni wirtualnej.

Rozdział w książce udział 50%

Wawer R., Wawer M., „Informatyzacja multimediów edukacyjnych”, [w:] Grudniewski T., Olchowik J. (red.), Technologie informacyjne w zastosowaniach Państwowa Szkoła Wyższa w Białej Podlaskiej, Biała Podlaska 2009, (ss. 195-202), [ISBN 978-83-61044-72-7].

W tekście zaprezentowano tematykę informatyzacji multimediów edukacyjnych. Omówiono funkcje dydaktyczne komputera, jako narzędzia wspierającego pracę nauczyciela oraz cele i zadania komputerowego wspomaganie kształcenia. W trzeciej części artykułu szczegółowo przeanalizowano problemy i uwarunkowania percepcji przekazu multimedialnego z punktu widzenia badań pedagogicznych i psychologicznych oraz ich odniesienie do rezultatów edukacyjnych.

Rozdział w książce udział 50%

Wawer R., Wawer M., „Symulacje modelowe nowoczesną metodą kształcenia zawodowego”, [w:] Sałata E. (red.), Problemy doksztalcania i doskonalenia zawodowego nauczycieli, Politechnika Radomska, Radom 2009, (ss. 207-212), [ISBN 978-83-7204-851-6].

W tekście częściowo zaprezentowano badania zrealizowane wcześniej przez habilitanta, w których postawiono dwie hipotezy: Przyjmuje się, że w edukacji młodzieży szkół zawodowych wykorzystanie symulacji modelowych spowoduje podniesienie skuteczności kształcenia. Przyjmuje się, iż wiedza przekazywana młodzieży szkół zawodowych za pomocą symulacji modelowych zostanie zapamiętana trwale. Zmienną niezależną było wykorzystanie symulacji modelowej, kolejną zmienną niezależną zaś szkoła, do której uczęszczała badana młodzież. Z kolei zmiennymi zależnymi uczyniono skuteczność kształcenia i trwałość wiedzy. Badacze zwracają uwagę na zasadność i potrzebę stosowania materiałów dydaktycznych w postaci symulacji modelowych wśród uczniów szkół zawodowych i technicznych, co przyczyni się do większej skuteczności nauczania i zwiększenia trwałości zdobytej wiedzy przez młodzież.

Rozdział w książce udział 50%

Wawer R., Wawer M., „Obietnica bionicznego wzroku”, [w:] Technologie Informacyjne. Zeszyty Naukowe Wydziału ETI Politechniki Gdańskiej, tom 19, Gdańsk 2010, (ss. 181-186), [ISBN 978-83-60779-02-6].

Tekst jest zaprezentowaniem idei bionicznego wzroku przy wykorzystaniu najnowszych technologii. Bionika jest interdyscyplinarną nauką badającą budowę i zasady działania organizmów żywych oraz ich adaptowanie w technice i budowie urządzeń technicznych na wzór organizmów żywych. W artykule zostały omówione zasady budowy soczewek kontaktowych będących bazą bionicznego wzroku oraz schematyczny zarys procesu technologicznego powstawania takich soczewek. Zaprezentowane zostały wyzwania technologiczne, informacyjne oraz zapewnienia bezpieczeństwa i komfortu użytkownika. Zwrócono uwagę na wizję wykorzystania i potencjalne możliwości zastosowania w różnorodnych obszarach od edukacji po bezpieczeństwo.

Rozdział w książce udział 50%

Wawer R., Wawer M., „Okresowa ocena pracowników samorządowych – teoria a praktyka”, [w:] Janowska Z. (red.), Dysfunkcje i patologie w sferze zarządzania zasobami ludzkimi. Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego, Łódź 2010, (str. 300-308), [ISBN 978-83-7525-469-3].

Celem przedstawionego tekstu było zaprezentowanie wyników badań, jak w jednostkach samorządu terytorialnego realizowane są okresowe oceny pracowników i czy wprowadzenie i wykorzystanie rezultatów ocen spełnia główne założenia efektywnego wdrożenia koncepcji teoretycznych, opisanych w literaturze przedmiotu. W dokonanej analizie zaprezentowano wybrane obszary, powiązane bezpośrednio z postrzeganiem przez pracownika działań realizowanych przez pracodawcę oraz aktywność i rolę podwładnych w tym procesie.

Rozdział w książce udział 50%

Wawer R., Wawer M., „Optymalizacja eyetrackingowa w komunikacji społecznej”, [w:] Kwiatkowska G., Markiewicz K. (red.), Komunikowanie się. Nowe wyzwania. Wydawnictwo UMCS, Lublin 2010, (ss. 97-108), [ISBN 978-83-227-3188-8].

W tekście poruszono aktualny temat eyetrackingowej optymalizacji komunikatów niewerbalnych w przestrzeni komunikacji społecznej. Omówiono zagadnienia związane z teorią systemów modalności człowieka w powiązaniu z zasadniczymi informacjami dotyczącymi zastosowania eyetrackingu mobilnego i stacjonarnego. Zwrócono szczególną uwagę na komplementarność metodologii badawczej eyetrackingu z tradycyjną metodą obliczeń statystycznych.

Rozdział w książce udział 50%

Wawer R., Wawer M., „Synergia eyetrackingu i percepcji wzrokowej w systemie ekspertowym”, [w:] Gołuchowski J., Filipczyk B. (red.), Wiedza i komunikacja w innowacyjnych organizacjach. Systemy ekspertowe – wczoraj, dziś, jutro. Uniwersytet Ekonomiczny w Katowicach, Katowice 2010, (ss. 76-83), [ISBN 978-83-7246-601-3].

Celem artykułu jest nowoczesnego systemu ekspertowego, służącego między innymi do diagnozowania komunikatów wizualnych. Definiowane obszarów istotnych w komunikacie, zależnym od informacji obrazowej jest kluczowym elementem tworzenia lokalnej bazy wiedzy. Softwarowym koordynatorem systemu jest program komputerowy z wbudowanymi narzędziami analizy statystycznej i grafiki ekranowej, wizualizującej otrzymane wyniki.

Rozdział w książce udział

Wawer M., Wawer R., „Szkolenia językowe pracowników źródłem konkurencyjności polskich przedsiębiorstw w czasach globalizacji”, [w:] Gierszewska G., Kisielnicki J. (red.), Zarządzanie międzynarodowe. Konkurencyjność polskich przedsiębiorstw. Oficyna Wydawnicza Uczelni Łazarskiego, Warszawa 2010, (ss. 205-217), [ISBN 978-83-60694-27-5].

W tekście omówiono kwestię szkoleń językowych oferowanych przez pracodawców w celu rozwoju zarządzania wiedzą oraz kompetencji pracowników, a tym samym zwiększenia konkurencyjności polskich przedsiębiorstw w warunkach globalizacji. To koncentruje się na budowaniu strategii szkolenia językowe pracowników oraz nowoczesnych metod kształcenia e-learning i blended learning.

Rozdział w książce udział 50%

Wawer R., Wawer M., Czerski W., „Pomiary siły oddziaływania dystraktorów postrzeżeniowych w komunikacji wizualnej – przygotowanie badań”, [w:] Morbitzer J. (red.), Człowiek – Media – Edukacja. Uniwersytet Pedagogiczny im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie, Kraków 2010, (ss. 309-315), [ISBN 978-83-7271-615-6].

W tekście opisano technikę pomiaru dla określenia siły oddziaływania komunikatu wizualnego na odbiorcę. Uwzględniono przy analizie pomiar siły i skuteczność przekazu przy uwzględnieniu bodźców zakłócających odbiór. Zasadniczymi czynnikami powodującymi wzrost lub spadek uwagi odbiorcy w czasie percypowania komunikatu są wyróżniki spostrzeżeniowe. W artykule odniesiono się do możliwości ich zbadania opisując proces przygotowania badań eksperymentalnych.

Rozdział w książce udział 50%

Wawer R., Wawer M., Czerski W. „Analiza wyników badań własnych, pomiaru siły oddziaływania dystraktorów postrzeżeniowych w komunikatach wizualnych, [w:] Morbitzer J. (red.), Człowiek – Media – Edukacja. Uniwersytet Pedagogiczny im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie, Kraków 2010, (ss. 316-322), [ISBN 978-83-7204-915-5].

W tekście, dokonano obliczeń siły i skuteczności przekazu wyróżników postrzeżeniowych. Na podstawie wyników badań opisano zależność oddziaływania siły dystraktora postrzeżeniowego wyrażającego się zależnością: ilorazami, iloczynu długość obserwacji dystraktora w stosunku do całego czasu ekspozycji komunikatu (w %), odwrotność iloczynu sumy czasów pierwszych fiksacji w ciągu jednej sekundy, ilością dostrzeżeń dystraktora w ciągu jednej sekundy.

Rozdział w książce udział 50%

Wawer R., Czerski W., „Eyetrackingowa analiza kompozycji strony www - wyniki badań własnych”, [w:] Wiedza i komunikacja w innowacyjnych organizacjach. Komunikacja elektroniczna. Uniwersytet Ekonomiczny w Katowicach 2011, (ss. 464-477), [ISBN 978-83-7246-683-9].

W tekście przeanalizowano wyniki badań nad kompozycją graficzną strony internetowej Zespołu Szkół w Kalinówce. Głównym problemem badawczym uczyniono poszukiwanie odpowiedzi na pytanie: jak kompozycja graficzna oraz jakie elementy zamieszczone na stronie internetowej mają wpływ na sprawność przekazu informacyjnego? Artykuł jest częścią eksploracji eyetrackingowych prowadzonych nad optymalizacją, weryfikacją ergonomii, w kontekście użyteczności korzystania ze strony internetowej uwzględniając przy tym: grupę

docelową użytkowników, czas dostępu do informacji oraz celowość pozycjonowania zamieszczonych informacji.

Rozdział w książce udział 50%

Wawer R., Czernski W., „Wykorzystanie eyetrackingu do analizy edukacyjnego portalu internetowego – wyniki badań własnych”, [w:], Informatyka w dobie XXI wieku Nauka, technika, edukacja a nowoczesne technologie informatyczne. Politechnika Radomska 2011, (ss. 340-350), [ISBN 978-83-7789-008-0].

Tekst rozdziału traktuje o zagadnieniu związanym z portalami e-learningowymi, Na wstępie omówione zostały rodzaje technik e-edukacji oraz ogólna budowa portali edukacji zdalnej. Główną celem jest sprawozdanie z badań własnych przeprowadzonych na podstawie analizy strony internetowej Wirtualnego Centrum Edukacji Podkarpackiego Centrum Edukacji Nauczycieli. Badania polegały na znalezieniu odpowiedzi na pytania: jak kompozycja graficzna oraz jakie elementy zamieszczone na stronie mają wpływ na sprawność przekazu informacji oraz czy szczegółowe informacje umieszczone na stronach internetowych "Centrum" są właściwie zlokalizowane w menu oraz jaki jest czas dostępu dla znalezienia określonych informacji?

Rozdział w książce udział 50%

Wawer R., Wawer M., „Eyetrackingowa identyfikacja wyróżników postrzeżeniowych w edukacyjnej rzeczywistości wirtualnej”, [w:] Migdałek J., Stolińska A., (red.), Technologie informacyjne w warsztacie nauczyciela. Nowe wyzwania edukacyjne. Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Pedagogicznego im. KEN w Krakowie 2011, (ss. 288-298), [ISBN 978-83-7271-649-1].

W rozdziale została zaprezentowana metoda identyfikacji wyróżników postrzeżeniowych wykorzystywanych dla skupiania uwagi w nowoczesnych materiałach dydaktycznych wkomponowanych w wirtualną rzeczywistość. Na przykładzie autorskiego opracowania dydaktycznej animacji komputerowej, przeznaczonej dla szkół zawodowych, zostało użyte narzędzie eyetrackingu, dla zoptymalizowania materiałów dydaktycznych, służących podniesieniu skuteczności procesu dydaktycznego.

Istotą wyróżników postrzeżeniowych jest działanie bodźcowe. Odbiór takich sygnałów naturalnie stymuluje zmysł wzroku, wzmacniając percepcję komunikatu. Wielość dodatkowych czynników skupiających może być opisana np. ruchem, kolorem, kształtem lub konturem. Wyniki badania zaprezentowane zostały w postaci map cieplnych i gazeplotów, obiektywnie definiując obszary aktywizujące odbiorcę, ale również ujawniające Dystraktor. Omówiony przykład jest tylko kolejnym z wielu zastosowań techniki eyetrackingu.

Rozdział w książce udział 50%

Wawer R., Kirenko J., „Analiza postrzegania treści tablic informacyjnych eksponowanych w edukacyjnej przestrzeni Państwowego Muzeum na Majdanku – wyniki badań własnych”, [w:] Biedroń M., Wawrzak-Chodaczek M., (red.), Komunikacja jako narzędzie

(po)rozumienia, z cyklu Komunikacja Społeczna w świecie realnym i wirtualnym, Uniwersytet Wrocławski. St. Marienthal, Ostritz 2012. (ss. 312- 337), [ISBN 978-83-7780-522-0].

Przestrzenie historyczne nazywane edukacyjnymi, pełnią ważną funkcję medium przekazu historycznego. Dla podniesienia waloru edukacyjnego i emocjonalnego umieszczane są informacje w postaci tablic informacyjnych. W artykule podjęto próbę odpowiedzi na pytanie: jak treści umieszczone na tablicach informacyjnych są analizowane i jak korelują one z przestrzenią, w której zostały umieszczone? Badania zrealizowano techniką eyetrackingu. Zmatematyzowanie wyników badań pokazuje, jakie tendencje zachodzą w wizualnym odbiorze informacji umieszczonych w przestrzeni edukacyjnej.

Rozdział w książce udział 50%

Wawer R., Pakuła M.: “Communication in the area of history education of former nazi concentration camps, as perceived by the young and elderly: an eye-tracking analysis”, [in:] Wawrzak-Chodaczek M., Kowal J., Ostapiuk K., (edited by), Communication and Information Technology in Society – V.1. Real Communication Cambridge Scholars Publishing, British Library Cataloguing in Publication Data Newcastle 2015, (ss. 193-210), [ISBN (10): 1-4438-7537-6].

Historical education is recognized as one of the most important parts of the activities that take place in memorial museums, and this manner of perceiving the exhibition area is thus very essential. This process depends on the provision of many attractors. and the most significant are probably age and life experience. This chapter reveals the theoretical and methodological bases of studies on the perception of the exhibition area by way of a modern eye-tracking method. The participants in the study comprised university students and a group of elderly people.

4.7. Artykuły w wydawnictwach ciągłych (załączniki)

Artykuł udział 50%

Wawer R., Wawer M., „Wykorzystanie edukacyjnej przestrzeni wirtualnej na przykładzie dydaktycznych animacji komputerowych” [w:] Edukacja – Technika – Informatyka. Rocznik Naukowy nr 1/2010 cz. 2, Uniwersytet Rzeszowski, Rzeszów 2010, (ss. 202-208), [ISSN 2080-9069].

Rozwój technologii informacyjnych wpływa na różnorodność definiowania przestrzeni wirtualnej. Dostrzeżenie różnicy pomiędzy rzeczywistością wirtualną a cyberprzestrzenią jest istotne, gdyż obie nazwy często bywają używane zamiennie, a są zasadniczo odmienne w aspekcie komunikacji. Omówienie tego problemu zawarto we fragmencie artykułu, odnoszącym się do programowania separacyjnego i dydaktycznej animacji komputerowej, wykorzystywanej m.in. w obszarze edukacji.

Szkolnictwo zawodowe jest jednym z beneficjentów edukacyjnej przestrzeni wirtualnej, w której można przedstawić procesy technologiczne lub metody projektowania, zaprezentować budowę maszyn i urządzeń, przeanalizować procesy chemiczne czy strukturę molekularną. Ponadto istnieje możliwość zmiany czasu trwania akcji, a opóźnienie lub przyspieszenie omawianych procesów umożliwia dostrzeżenie i zrozumienie prezentowanych uczniom zjawisk. Z tych i wielu innych powodów, dydaktyczne animacje komputerowe są coraz powszechniej stosowanym materiałem dydaktycznym ulokowanym w edukacyjnej przestrzeni wirtualnej.

Artykuł udział 34%

Rzemieniak M., Wawer M., Wawer R., „Przełomy w ocenie postrzegania reklamy zewnętrznej”, [w:], Studia i Prace Kolegium Zarządzania i Finansów, Zeszyt Naukowy 100, Szkoła Główna Handlowa w Warszawie., Warszawa 2010, (ss. 171-180), [ISSN 1234-8872].

Tekst jest zwróceniem uwagi na narzędzie, które znajduje zastosowanie zarówno w firmach stosujących nowoczesny marketing, jak i agencjach reklamowych, które swoim klientom chcą zapewnić skuteczne rozwiązania w zakresie postrzegania reklamy zewnętrznej. Zwrócenie uwagi na komunikat jest kluczowe dla skutecznego dotarcia reklamy do jej odbiorcy (dostrzeżenie komunikatu daje odbiorcy możliwość jego interpretacji oraz oceny). Eyetracking stał się również przełomowym rozwiązaniem tam, gdzie subiektywizm badań i wniosków prowadził do błędów we wdrażaniu strategii promocyjnych, a w konsekwencji stawał się źródłem nieracjonalnego wydatkowania środków na ten cel.

Artykuł udział 50%

Wawer M., Wawer R., “Eye-Tracking Research in Consumers’ Behavior Diagnosing”, Actual Problems of Economics 6 (108) /2010, (pp. 290-296), Kiev 2010, [ISSN 1993-6788].

In the hereby article, the authors discussed topic of eye-tracking diagnosis of communiqués within the field of merchandising. Issues connected with the essence of eyetracking research and the use of mobile and stationary eye-tracking in micro- and macro navigation were presented. Particular attention was drawn to results of conducted eyetracking research in connection with strategy of localizing products 'on the shelf'. The authors indicated the necessity of taking the presented analyses because of the need for consistent cost decrease, enterprises' income increase and, as a result, improvement of their economic rates.

Artykuł udział 50%

Czerski W., Wawer R. "Informatyczne przygotowanie pedagogów szkolnych – wyniki badań własnych", [w:] Walat W., Lib W., (red.), Edukacja Technika – Informatyka. Wybrane problemy edukacji technicznej i zawodowej. Rocznik Naukowy nr 2/2011 cz. 1, Rzeszów 2011, (ss. 277-283), [ISSN - 2080-9069].

Artykuł porusza tematykę informatycznego przygotowania pedagogów szkolnych. Analiza badań ankietowych, podczas których zbierane były informacje na temat wykorzystywanego przez pedagogów oprogramowania oraz sposobów jego wykorzystania. Ponadto uzyskano informację jak i gdzie pedagodzy, zdobywają wiedzę na temat używanego oprogramowania.

Artykuł udział 50%

Wawer R., Wawer M., „Wykorzystanie nowoczesnych technik komputerowych do pomiaru emocji na podstawie badania fotografii”, [w:] Ogonowska A., (red.), Studia de Cultura II, Annales Universitatis Paedagogicae Cracoviensis Folia 103, Kraków 2011, (ss. 49-57), [ISSN 2083-7275].

Tekst jest próbą przybliżenia obiektywnej techniki pomiarowej dla odbioru przedstawionej na zdjęciach rzeczywistości przy uwzględnieniu chwilowych stanów psychicznych autora, jego widzianych wewnątrz subtelnych „napięć kierunkowych” a celem towarzyszącym zapisowi rzeczywistości. Artykuł powstał jako przyczynek do dyskusji na temat optymalizowania komunikatu wizualnego uwzględniającego stany emocjonalne nadawczy i odbiorcy komunikatu.

Artykuł udział 34%

Popko A., Jakubowski M., Wawer R., „Membrain neural network for visual pattern recognition”, Adv. Sci. Technol. Res. J. 2013; 7(18): (ss. 54-59) ICID: 1051257, [ISSN 2080- 4075].

Recognition of visual patterns is one of significant applications of Artificial Neural Networks, which partially emulate human thinking in the domain of artificial intelligence. In the paper, a simplified neural approach to recognition of visual patterns is portrayed and discussed. This paper is dedicated for investigators in visual patterns recognition, Artificial Neural Networking and related disciplines. The document describes also MemBrain application environment as a powerful and easy to use neural networks' editor and simulator supporting ANN.

Artykuł udział 70%

Wawer R., Olesiuk D., „Przestrzeń byłego obozu koncentracyjnego na Majdanku jako eksponat muzealny i obiekt analiz eyetrackingowych” [w:], Historia w muzeum. Formy i środki prezentacji. Muzeum Okręgowe im. Leona Wyczółkowskiego, Bydgoszcz 2013, (ss. 87-101), [ISSN 2353-1924].

Poznanie historii miejsca, obarczone jest ryzykiem zaburzenia percepcji i uwagi zwiedzających przez intensywne oddziaływanie wizualne przedmiotów niezwiązanych z miejscem historycznym, posiadających cechy atraktoralne i dystraktoralne. Niektóre z nich stanowią część systemu bezpieczeństwa, inne są naturalnym wyposażeniem ekspozycji tworząc warstwę narracyjną ekspozycji. Wszystkie, z różnych względów, są elementem koniecznym dla sprawnego i bezpiecznego funkcjonowania instytucji muzealnej. Świadomość ich oddziaływania na zwiedzających jest niewątpliwa, jednak dotychczas nie badano, jak duży jest ten wpływ na zaburzenie postrzegania przestrzeni historycznej. Tekst jest próbą odpowiedzi na takie pytanie. Wyniki z wykonanych badań eksperymentalnych, ujawniają nieznane związki występujące w autentycznej przestrzeni historycznej.

Artykuł udział 50%

Wawer R., Pakuła M., „Edukacja zawodowych rodzin zastępczych w Polsce”, [w:] Edukacja–technika–informatyka. Rocznik naukowy nr 4/2013/ cz. 1. Wybrane problemy edukacji technicznej i zawodowej. URZ Rzeszów 2013, (ss. 219-225), [ISSN 2080-9069].

Instytucja rodzin zastępczych istnieje od dawna, jednak dopiero ostatnie dwie dekady są przykładem świadomego doboru kandydatów na opiekunów, a ustawy o obowiązkach odbicia przez nich szkolenia wprowadzono w Polsce w 2001 r. W artykule scharakteryzowano program PRIDE - rodzinna zastępcza/adopcja w kontekście jego przydatności w rozwiązywaniu najbardziej charakterystycznych problemów, z którymi borykają się rodziny zastępcze. Program PRIDE jest uznany, doceniany i wykorzystywany w

wielu krajach do przygotowania osób ubiegających się o pełnienie funkcji opiekunów zastępczych.

Artykuł udział 50%

Wawer R., Pakuła M., „Przygotowanie zawodowe rodzin zastępczych w kontekście historycznym”, [w:] Edukacja–technika–informatyka. Rocznik naukowy nr 4/2013/ cz.1. Wybrane problemy edukacji technicznej i zawodowej. URZ Rzeszów 2013, (ss. 226-233), [ISSN 2080-9069].

W procesie pedagogiki dzieci osieroconych, bądź z innych względów pozbawionych właściwej opieki ze strony rodziców, znaczącą rolę od lat zajmują rodziny zastępcze. Ewolucja tej formy opieki nad dziećmi dotyczy przede wszystkim jej prawnego umocowania oraz przygotowania i kwalifikacji kandydatów na opiekunów.

W artykule przedstawiono zmiany, jakie wprowadzały kolejne akty prawne w zakresie wymagań kompetencyjnych wobec rodziców zastępczych oraz ich zawodowego przygotowania.

Artykuł udział 50%

Czerski W., Wawer R.: "Cyfrowa szkoła" - szansa, czy zagrożenie dla edukacji? [w:] Piecuch A., Furmanek W., (red.), Dydaktyka informatyki. Wydawnictwo Uniwersytetu Rzeszowskiego. Rzeszów 2014, (ss. 104-113), [ISSN: 2083-3156].

W artykule poruszono tematykę realizowanego od roku szkolnego 2012/2013 pilotażowego rządowego programu "Cyfrowa szkoła". Od powodzenia implementacji programu zależy będzie jego realizacja w przyszłości. Z tego względu, system edukacji otrzymał szansę na unowocześnienie i pełne dostosowanie do wymogów społeczeństwa informacyjnego. W pierwszej części autorzy opisują ogólne założenia programu. Druga część natomiast przedstawia zagadnienie e-podręcznika oraz zagrożenia, jakie mogą wynikać z jego nieodpowiedniego stosowania.

Artykuł udział 50%

Wawer R., Czerski W., „Związki technologii informacyjnych z neuroestetyką. Weryfikacja eyetrackingowa nieistniejących obrazów - przygotowanie badań” [w:] Piecuch A., Furmanek W., (red.), Dydaktyka informatyki. Wydawnictwo Uniwersytetu Rzeszowskiego. Rzeszów 2014, (ss. 222-234), [ISSN: 2083-3156].

Z pomocą wzroku poznajemy strukturę otoczenia, rozpoznajemy twarze, przedmioty, zdarzenia, dlatego percepcja łączona jest z widzeniem. Dowolny komunikat wizualny uruchamia wyobraźnię. Mechanizm taki działa, kiedy dociera bodziec wizualny wyczerpujący znamiona sztuki. Uruchamiana jest wtedy inna wrażliwość percepcyjna. Interesujące jest, czy można widzieć obrazy bez odbierania żadnych bodźców zewnętrznych? Jednym z takich procesów jest sen. W czasie snu powstają fantomy - halucynacje, nazywane „rzekomym postrzeganiem”. Powodują one pełne realności wrażenia, chociaż oczy nie brały w nich udziału. Nieistniejąca realność wytwarzana jest w mózgu. Tekst jest próbą odpowiedzi na pytanie: czy można widzieć nieistniejące obrazy nie zapadając w sen?

Artykuł udział 33%

Czerski W., Wawer R., Popko A., „Edukacyjne zastosowanie drukarek 3D”, [w:] Wiat W., Lib W. (red.), Edukacja technika – informatyka, Kwartalnik Naukowy nr 2 (12) 2015. Wyd. Uniwersytet Rzeszowski 2015, (ss. 105-111), [ISSN 2080-9069].

W artykule poruszono temat zastosowania drukarek 3D w procesie edukacji. Na wstępie zaprezentowana została krótka historia druku 3D. Kolejna część poświęcona została omówieniu wybranych technik stosowanych w tych urządzeniach. Zaprezentowane zostały jedynie te, które autorzy uznali za najciekawsze z punktu widzenia wykorzystania w edukacji. Ostatnia część poświęcona została zaprezentowaniu obszarów edukacyjnych, w których z powodzeniem może być zastosowana drukarka 3D.

5. Wygłoszenie referatów na międzynarodowych lub krajowych konferencjach tematycznych wybrane tematy.

- Ogólnopolska Konferencja Naukowa „Wokół fotografii” Pracownia Edukacji Medialnej Instytutu Filologii Polskiej Uniwersytetu Pedagogicznego im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie, termin 17 – 18.11.2010 r.
- Konferencja naukowa pt. Historia w muzeum. Formy i środki prezentacji 15-17 września 2011 r. Muzeum Okręgowe im. Leona Wyczółkowskiego w Bydgoszczy.
- Międzynarodowa Konferencja Naukowa “XXIII DIDMATTECH” – Jedlnia-Letnisko k. Radomia, 13-14 września 2010 r.

6. Udział w na międzynarodowych lub krajowych konferencjach.

- III Międzynarodowa Konferencja Naukowa „Informatyka w dobie XXI wieku. Technologie informatyczne w nauce, technice i edukacji” – Radom, 1-3 czerwca 2009 r.
- III Ogólnopolską Konferencję Naukową „Technologie Informacyjne w warsztacie nauczyciela” – Kraków, 22-23 kwietnia 2010 r.
- XX Jubileuszowe Ogólnopolskie Sympozjum Naukowe „Człowiek – Media – Edukacja” – Kraków, 24-25 września 2010 r.
- IX Międzynarodowa Konferencja Naukowa „Edukacja – Technika – Informatyka” – Przemyśl, 20-21 września 2011 r.
- Konferencja „Wiedza i komunikacja w innowacyjnych organizacjach W i K 2011. Komunikacja elektroniczna”. Wydział Informatyki i Komunikacji Uniwersytetu Ekonomicznego w Katowicach, 24 stycznia 2011 r.
- V Międzynarodowa Konferencja Naukowa „Informatyka w dobie XXI wieku. Nauka, technika, edukacja a nowoczesne technologie informatyczne” – Jedlnia-Letnisko k. Radomia, 2-3 czerwca 2011 r.

- Ogólnopolska Konferencja Naukowa „Współczesne dylematy pedagogiki. Teoria i praktyka” – Lublin, 19-20 listopada 2013 r.
- XI Międzynarodowa Konferencja Naukowa „Edukacja – Technika – Informatyka” – Przemyśl, 17-18 września 2013 r.
- III Euroregionalna Konferencja Naukowa „Współczesne wyzwania prawa własności intelektualnej – między teorią a praktyką”. Rzeszów 16 stycznia 2014 r.
- XIII Międzynarodowa Konferencja Naukowa „Edukacja – Technika – Informatyka” – Rzeszów, 22-23 września 2015 r.

7. Członkostwo w międzynarodowych lub krajowych organizacjach lub stowarzyszeniach.

- Członek korespondent, Lubelskiego Towarzystwa Naukowego od 18 grudnia 2014 r. (załącznik).
- Członek Polskiego Stowarzyszenia Filmu Naukowego od 1997 roku. „Złota odznaka”.

8. Dydaktyka i promowanie nauki w okresie po uzyskaniu stopnia doktora

Wykłady:

- pedagogika medialna,
- percepcja wzrokowa człowieka,
- media w edukacji niepełnosprawnych intelektualnie,
- media w edukacji niedostosowanych społecznie,
- metodologia badań eyetrackingowych,
- metodyka wychowania technicznego,
- ochrona własności intelektualnej.

Ćwiczenia:

- edukacja medialna,
- komunikacja medialna,
- technologia informacyjna,
- pokazy filmowe.

W ramach seminarium magisterskiego wypromowałem 13 magistrów.

Biorę czynny udział w corocznym „Festiwalu Nauki” organizowanym przez Uniwersytet Marii Curie – Skłodowskiej w Lublinie.

9. Opieka nad doktorantami w charakterze opiekuna naukowego lub promotora pomocniczego z podaniem tytułów rozpraw doktorskich

Zgodnie z uchwałą Rady Wydziału Pedagogiki i Psychologii z dnia 12 września 2013 roku, zostałem powołany do objęcia obowiązków promotora pomocniczego rozprawy doktorskiej mgr Wojciecha Czerskiego.

Temat rozprawy doktorskiej: „Poziom gotowości nauczycieli do stosowania nowoczesnych technologii informacyjno – komunikacyjnych” (załącznik).

10. Staże w zagranicznych lub krajowych ośrodkach naukowych lub akademickich

Zagraniczny staż naukowy został odbyty w Państwowym Uniwersytecie Pedagogicznym im. Iwana Franki w Drohobyczu na Ukrainie w terminie: 1 grudnia 2014 do 21 grudnia 2014 roku (załącznik).

Bibliografia:

- Strykowski W., (1997), Problematyka badawcza technologii kształcenia (Research range of Educational Technology), „Neodidagmata” XXIII, Poznań, Adam Mickiewicz University Press.
- Strykowski W., (1973) Struktura filmu naukowo-dydaktycznego, Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu A. Mickiewicza w Poznaniu, Wydział Filozoficzno-Historyczny Seria Psychologia – Pedagogika nr 27.
- Skrzypczak J., (1985) Film dydaktyczny w szkole wyższej, PWN, Warszawa.
- Denek K., (1980), Pomiar efektywności kształcenia w szkole wyższej, PWN, Warszawa
- Fleming E., (1961), Wpływ struktury filmu dydaktycznego na wyniki nauczania, Kwartalnik Pedagogiczny, nr 1.
- Kupisiewicz Cz., (1974) Nauczanie programowane w szkolnictwie wyższym, PWN Warszawa.
- Lewowicki T., (1993), O kondycji technologii kształcenia, [w:] Dokąd zmierza technologia kształcenia, praca zbiorowa pod red. W. Strykowskiego i W. Skrzydlewskiego, ZTK IP, UAM, Poznań.

podpis